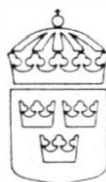

Motion till riksdagen

1988/89:L301

av Ove Karlsson m.fl. (s)

Prioriterade fordringar vid konkurs

Mot.
1988/89
L301-304

När ett företag försätts i konkurs, finns visst skydd för avtalsbundna kostnader till förmån för anställda i företaget.

Företag som försätts i konkurs drivs dock vidare av konkursförvaltaren tills en lösning – rekonstruktion eller likvidation – uppnåtts. Under den tiden, som kan bli lång, är företaget fortfarande anslutet till företagshälsovården och skall då också ha rätt att anlita dess tjänster. Behovet av företagshälsovårdens tjänster kan också då vara större än i normala förhållanden, beroende på den svåra psykiska pressen på de anställda. Det ligger dock i sakens natur, eftersom avgiften till företagshälsovården inte är s.k. prioriterad fordring, att man också är ganska ovillig till några insatser i konkursföretagen. Eftersom avgifterna inte räknas som prioriterade fordringar är det av naturliga skäl mycket osäkert om företagshälsovården får betalt för sina tjänster.

Resultatet kan bli att vid tillfällen då de anställda bäst behöver företagshälsovårdens tjänster står man utan denna förmån. Vi anser det angeläget att företagshälsovårdens fordringar betraktas som prioriterade i samband med ett företags konkurs. En översyn bör därför göras av nu gällande bestämmelser så att denna fråga får en tillfredsställande lösning.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen hos regeringen begär en översyn av nu gällande bestämmelser för prioriterade fordringar i samband med konkurs så att även avgifter till företagshälsovården räknas som prioriterad fordring.

Stockholm den 18 januari 1989

Ove Karlsson (s)

Leo Persson (s)

Bengt-Ola Rytting (s)

Irène Vestlund (s)

Arne Mellqvist (s)